

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. június 19. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A hűtlen kezelés büntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2013. március 4. napján kihirdetett **10.B.116/2012/45.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** akként, hogy a vádlottat

a hűtlen kezelés büntettének kísérlete (Btk. 319. § (1) és (3) bekezdés b) pont) miatt emelt vád alól

f e l m e n t i .

Az elsőfokú eljárásban felmerült 710.773,- (hétszáztízezer-hétszázhetvenhárom) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen nyomban bejelenthető fellebbezésnek van helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat hűtlen kezelés büntettének kísérlete [Btk. 319. § (1) és (3) bekezdés b) pont] miatt 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. A vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

Az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** magánfél által előterjesztett polgári jogi igényt elutasította.

A vádlott **[1. sz. település megnevezése]** külterület [1. sz. helyrajzi szám megjelölése] helyrajzi számú és **[1. sz. település megnevezése]** külterület [2. sz. helyrajzi szám megjelölése] helyrajzi számú ingatlanjainak, és az [1. sz. gazdasági társaság megnevezése]-ben lévő üzletrészének zár alá vételét feloldotta.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 185.273,- forint megfizetésére és megállapította, hogy a fennmaradó 445.500,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és a védő felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezését részletesen indokolta, melyben megalapozatlanság okából az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását is indítványozta.

Arra hivatkozott, hogy a tényállás hiányos, ezért megalapozatlan és az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

A megalapozatlanság kapcsán utalt arra, hogy az ingatlan forgalmi értéke megalapozatlanul került meghatározásra, illetve, hogy az elsőfokú bíróság nem tett tényállásbeli megállapítást arra, hogy **(név)** milyen módon akarta hasznosítani az ásványvízüzemet.

Az indokolási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a bizonyítékok értékelését követően az elsőfokú bíróság adós maradt azzal a következtetéssel, hogy a társaság mindkét tulajdonosának az volt a célja, hogy az üzem eladásra kerüljön.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.130/2013/1-II. számú átiratában a tényállás helyesbítésére és a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán fellebbezését részletesen indokolta, melyben arra hivatkozott, hogy tudata nem fogta át, hogy a reális piaci, keresleti és kínálati viszonyok között az ingatlant áron alul értékesítette volna és ezzel az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**-nek kárt okozott volna. Arra még az eshetőleges szándéka sem terjedt ki.

Az ítélet tábla az eredeti fellebbezéseket ítélte alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírálván, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt.

Az elsőfokú bíróság megalapozott indokok mellett utasította el a vádlott és a védő bizonyítási indítványát. Az ítélet tábla osztotta azt az álláspontját, hogy a vádlott házastársának tanúvallomása a vádlott cselekvősege szempontjából jelentőséggel nem bír.

Az ítélet tábla a védő fellebbezési nyilvános ülésen előterjesztett, új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványának teljesítését is szükségtelennek tartotta, ezért azt elutasította, mivel az elsőfokú bíróság az eljárás során készült szakértői véleményeket értékelési körébe vonta és megfelelően megindokolta, hogy

azok közül melyiket és miért fogadta el.
Bf.I.179/2013/4.

Az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az első fokú ítélet tényállását az iratok egybehangzó adatai alapján az alábbiak szerint kiegészítette és helyesbítette:

A 3. oldal 2. bekezdésében írt dátum helyesen 2010. október **11.** napja (nyomozati iratok 1. kötet 29. oldal alatti cégkivonat és 2. kötet 108. oldal alatti taggyűlési jegyzőkönyv).

A 3. oldal 4. bekezdésében részletezett szerződést [2. sz. település megnevezése]-en kötötték. Ezen szerződés szerint - és ténylegesen is - az ingatlan vételára 70.000.000,- forint + 17.500.000,- forint áfa, összesen 87.500.000,- forint, míg a gépek vételára 30.000.000,- forint + 7.500.000,- forint áfa, összesen 37.500.000,- forint, mindösszesen 100.000.000,- forint + áfa, azaz 125.000.000,- forint volt, azzal hogy az áfa fizetési kötelezettség a vevőt terhelte (nyomozati iratok 1. kötet 34-39. oldalak alatti adásvételi szerződés).

Mellőzi az ítélet tábla a 3. oldal 6. bekezdéséből azt a megállapítást, hogy a vádlott a magatartásával 7.500.000,- forint vagyoni hátrányt okozott.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan és megalapozott, így azt az ítélet tábla a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel az ítélezés alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta. Részletesen számot adott arról, hogy milyen bizonyítékokat és miért fogadott el.

Helytálló indokát adta annak is, hogy a [3. sz. település megnevezése] [3. sz. helyrajzi szám megjelölése] helyrajzi szám alatti ingatlan értékére vonatkozóan miért fogadta el az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleményét. E körben az iratok tartalmának megfelelően hivatkozott arra, hogy ezen szakvélemény mellett a [2. sz. gazdasági társaság megnevezése] felszámolási eljárása során a [3. sz. gazdasági társaság megnevezése] által készített vélemény, illetőleg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bács-Kiskun Megyei Adóigazgatósága által kibocsátott fizetési meghagyás adatai adtak további támpontot.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is teljesítette. Mindezekben túlmenően pedig nincs olyan más ok sem, amely az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. Ezért az erre irányuló védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Hangsúlyozza az ítélet tábla, hogy a jelen eljárás tárgyát nem képezi a tulajdonosok, vagyis a vádlott és **(név)** közötti jogvita. Az nem kétséges, hogy a vádlott, mint az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** önálló képviselőre jogosult ügyvezetője

jogosult volt a vád tárgyát képező adásvételi szerződés megkötésére. Az ítélet tábla álláspontja szerint annak a kérdésnek a vizsgálata bír kiemelt jelentőséggel, hogy a vádlott felismerte-e, hogy vagyoni hátrányt okozhat az ásványvízüzem és a hozzá tartozó gépsor értékesítésével az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**-nek, és hogy e körben milyen, valós piaci ár alatti értékesítés vehető figyelembe.

Rámutat az ítélet tábla a gépek külön értékével kapcsolatosan arra, hogy az ásványvíz üzem gépeit csak az ingatlan értékével együtt lehet figyelembe venni, mivel az ingatlan kizárólag a gépekkel együtt képviselhet forgalmi értéket, hiszen az üzem, mint ingatlan csak a gépekkel együtt alkalmas ásványvíz palackozó tevékenység ellátására.

A következőkes bírői gyakorlat szerint, hűtlen kezelés esetén a vagyoni hátrány okozásának szándékosnak kell lennie, és az lehet eshetőleges szándék is. A hűtlen kezelés akkor állapítható meg, ha a vagyonkezeléssel kapcsolatos szabályok szándékos megszegésén túlmenően az ezzel okozati összefüggésben bekövetkező vagyoni hátrány tekintetében az elkövető - legalább eshetőleges - szándékára vonható le jogi következtetés. Akkor mondható szándékosnak a köteleességszegés, ha az elkövető tudja, hogy őt milyen meghatározott -mérlegelést nem tűrő - köteleesség terhel, és felismeri, hogy magatartása folytán vagyoni hátrány keletkezhet, mely következményt kívánja, vagy abba legalább belenyugszik (Büntetőjogi Kommentár, HVG Orac 754. oldal, BH. 1999/7-287. számú jogeset, Szegedi Ítélet tábla Bf.I.5/2008/8. számú végzés).

Az ítélet tábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta a vádlott tudattartalmának részletes vizsgálatát.

Az irányadó tényállás szerint az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** (név), illetve a **[4. sz. gazdasági társaság megnevezése]** által nyújtott hitelek felhasználásával 2010. március 22. napján az ásványvíz üzemet és a hozzá tartozó palackozó gépsort 70.000.000,- forint + áfa vételáron vásárolta meg és majdnem egy év múltán, 2011. február 10. napján a vádlott 100.000.000,- forint + áfa vételáron értékesítette azt. A 2010. március 22. napján történt adásvétel során a vételárból az ingatlan vételára 46.500.000,- forint + áfa, míg a 2011. február 10. napján történt értékesítés során 70.000.000,- forint + áfa volt. A vádlott 2011. február 10. napján tehát az ingatlant a 2010. március 22. napján kifizetett vételárhoz képest 23.500.000,- forinttal **magasabb eladási áron értékesítette.**

Ezen túlmenően nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bács-Kiskun Megyei Adóigazgatósága által 2011. május 23. napján kibocsátott fizetési meghagyás az ingatlan forgalmi értékét a helyszíni szemle, az ügyfél nyilatkozata, illetve összehasonlító adatok figyelembevételével, tekintettel az

ingatlan használt állapotára, 1/1 tulajdoni
Bf.I.179/2013/4.

hányadban áfa-s áron, 87.500.000,- forintban fogadta el, amely a szerzés időpontjában a térségi ingatlanpiaci tendenciáknak megfelelő értéket mutatta (elsőfokú iratok 24/T. sorszáma alatti fizetési meghagyás).

(Név) első fokú tárgyaláson tett vallomása szerint a vádlott 15% üzletrésze 10,5 millió forintot ért. A vádlottat a cégből " ki akarta vásárolni " , erre különféle szerződéstervezetek készültek és 20 millió forintot adott volna a vádlott üzletrészéért (első fokú 19. számú jegyzőkönyv 5 oldal 2. bekezdés). A nyomozás során ezzel összefüggésben akként vallott, hogy a 70 millió forint vételárnak a 40%-át, azaz 28 millió forintot fizetett volna a vádlottnak az üzletrészéért, aki azt nem fogadta el (nyomozati iratok 2. kötet 4. oldal 3. bekezdés). Így, az ingatlan és a gépek együttes értéke (név) szerint is 70.000.000 forint volt.

A fentiek alapján az ítéltábla álláspontja szerint nem lehet levonni minden kétséget kizáró következtetést arra, hogy a vádlottnak akár az eshetőleges szándéka is kiterjedt volna arra, hogy az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**-nek vagyoni hátrányt okozzon.

Az elsőfokú bíróság ténymegállapító tevékenysége a másodfokú eljárásban csak a Be. 352. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában írt kereteken belül orvosolható. A megállapított tények jogi értékelését illetően azonban ilyen kötöttség nem áll fenn. Tehát, a vádlott tudattartalmát érintő - jogi fogalmak formájában megjelenő - következtetések a jogi értékelés körébe tartoznak és miután nem ténymegállapítások, a másodfokú eljárásban a megalapozatlanság kiküszöbölése kapcsán megfogalmazott kötöttségek nélkül módosíthatók (BH 2005.167.).

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság adós maradt a vádlott tudattartalmának a részletes vizsgálatával, az ítéltábla a tudattartalom és a szándék részletes vizsgálatát követően, a vádlott tudattartalmát érintő következtetéseket a jogi értékelés körében, kötöttségek nélkül módosíthatta.

Ezért sem osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy az első fokú ítélet 3. oldal 6. bekezdése akként helyesbíthető, hogy a vádlott a magatartásával 7.500.000,- forint vagyon hátrányt **akart okozni** az **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]**-nek, hiszen az, az elkövető tudattartalmát érintő ténymegállapítás lenne. Ugyanakkor, az a jogi indokolás részét sem képezhette, mivel - a kifejtettekből következően - az ítéltábla azzal ellentétes álláspontra jutott.

Figyelemmel arra, hogy vádlott tudattartalmának fenti vizsgálata mellett kétséget kizáró módon a bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg, az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, és a

vádлотта а Втк. 319. § (1) бекездэсэбе үткөзө эс а (3) бекездэс с) потја сзерт мнөсүлө эс бүнтетендө хүтлен kezelés бүнтеттэнек кнсерлте мнтт емлт вад алөл а Бе. 6. § (3) бекездэс б) потјага фнглеемлел бнзөнйтоттсэг хннја окából а Бе. 331. § (1) бекездэс алпјан фелментте.

A хүтлен kezelés бүнтетте кнзарөлэг сзэндэкосан көвөтөтө эл, а гондатлан өлкөветэс кнзарт.

Vizsgálta az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában írt cselekvőség a vádlott esetleg fennálló gondatlansága esetén megvalósít-e valamilyen más бүнцселекмөнйт, vagy maradék cselekmөнйт megállapítására ad-e alapot. A Втк. 320. § (1) эс (2) бекездэсэ сзертнн ханяг kezelés вэсгэгэнек өгүб төрвөннн төнүällási өлеме а төрвөнөн алпүлө вогонкезелэс. Ezen feltétel azonban а вадлотт эс аз **[1. sz. gazdasági társaság megnevezése]** вогона вонаткозасában nem állt fenn, így az említett бүнцселекмөнйт megállapítására nincs törvényes lehetőség.

Az ítélőtábla а Бе. 339. § (1) бекездэсэ алпјан megállapította, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült 710.773,- forint бүнүгүнн көлтсэгөт аз állam viseli.

A polgári jogi igényre эс а zár alá vétелре вонаткозө ítéleti rendelkezések төрвөнөсөк, hiszen аз [1. sz. gazdasági társaság]-nak кára nem keletkezett, ezért аз ítélőtábla аз өлсө fokú ítéletet өгүбөкбөн а Бе. 371. § (1) бекездэсэ алпјан helybenhagyta.

A jogorvoslati jogról szölө тajeкoзtatás Бе. 386. § (1) бекездэс с) потјан эс а Бе. 367/A. § (3) бекездэсөн алпсзк.

Szeged, 2013. јүннус 19. napјан

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.	Dr. Halász Edina sk.	Sefta Márta dr. sk.
a tanács өлнөке	a tanács tagja, өлөадө	a tanács tagja

A Szegedi Ítéлөтábla Bf.I.179/2013/4. számú ítélete эс а Kecskeméti Төрвөннсзэк 10.B.116/2012/45. számú ítéletének а jelen ítélettel meg nem változtatott része 2013. augusztus 14. napјан jogerős, mert аз өгүөдүл феллөббөзө үгүөсз а феллөббөзést visszavonta.

Szeged, 2013. augusztus 21.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács өлнөке

